

andre ærede Medlemmer af Udvalget, at det vil kunne opstaae Strid og Riv med Hensyn til Anvendelsen af det af mig stillede Forslag i de enkelte Tilfælde. Og jeg indrømmer, at det ganske vist er lettere for Bestyrelsen at kunne, uden at anføre Grunde, sige: „Nei, det ville vi ikke indlade os paa“ end at skulle give Præmisser med Hensyn til, hvorfor den ikke vil indlade sig paa en vis Omfkrivning. Men jeg troer, at dette Sidste, at faae Præmisser for Afgjørelsen, er en Ret, som man bør tilstaae Publicum. Til disse Bemærkninger skal jeg indskrænke mig med Hensyn til mit Vædringsforslag under Nr. 12. Hvad det Vædringsforslag angaaer, som jeg har tilladt mig at stille under Nr. 13, og istedetfor hvilket jeg senere har foreslaaet sat et andet, da takker jeg den høitærede Ordfører for hans Uttring om, at Udvalgets øvrige Medlemmer ikke havde noget Særdeles at indvende mod, at det blev vedtaget. Jeg kan dog ikke indrømme den ærede Ordfører, at Forslaget er overflødigt, og at, hvad der indeholdes deri, allerede ligger i selve Lovforslaget, og jeg kan saaledes heller ikke erkjende, at det er ligegyldigt, enten dette Vædringsforslag vedtages eller ei. Saaledes som Lovforslaget er affattet, indeholder § 9 Bestemmelser om, hvad der skal skee, naar en Interessent begjærer sin Forsikkring ophævet, og § 10 giver den Bestemmelse, at naar Nogen undlader at indbetale sin Præmie, saa faaer han en vis Genstand, men at længere Genstand dog kun kan gives ham, naar han inden Fristens Udløb begjærer det. Men jeg forudsætter det vistnok ingenlunde sjældne Tilfælde, at en Interessent slet ikke møder, at han af tilfældige Grunde til den Tid, da Præmien skal betales, ikke er tilstede og kan betale sin Præmie, eller give Nogen i Commission at betale den for ham. De Grindringsbreve, som mulig derom tilstilles ham fra Anstalten, træffe ham maaskee ikke. For dette Tilfælde mangler der en Bestemmelse i Lovforslaget om, hvorledes der skal forholdes med Forsikringen. Forudsat, at et saadant Tilfælde indtræder, da troer jeg, at det er nyttigt, at der staaer i Loven, hvad der saa skal skee. Det, der saa skal skee, vil muligens alligevel skee fra Anstaltens Side, men

det er dog ialfsald ikke vist, at det vil skee, medmindre udtrykkelige Bestemmelser derom ere givne i Loven. Mit Vædringsforslag gaar nu kun ud paa, at man skal betragte den Interessent, som bliver borte, efterat Genstandstiden er forløben, som om han havde begjært sin Forsikkring hævet og i de Tilfælde, hvor dette efter Forsikringens Bestaaffenhed lader sig gjøre, udbetalt i Penge, men i alle andre Tilfælde omfkrævet til en ny Forsikkring overeensstemmende med de Regler, der indeholdes i § 9 for det Tilfælde, at Nogen møder og begjærer sin Forsikkring hævet.

Med Hensyn til Vædringsforslaget under Nr. 15, som jeg har deeltaget i at stille sammen med den meget ærede Ordfører, skal jeg ganske henholde mig til det meget indholdsrige og gode Forsvar, som han har givet for dette Forslag, hvilket jeg ligesom han skal tillade mig at anbefale til det høie Things Vedtagelse.

M. P. Bruun: Den ærede Ordfører har allerede gjort opmærksom paa, at den ærede 1ste Landsthingsmand for 9de Kred (N. Rasmussen) og jeg ikke have kunnet slutte os til Udvalgets Fleertal med Hensyn til Vædringsforslaget under Nr. 15 til § 11, der angaaer Virkningen af Dødsfald ved Duel, ved Selvmord eller ved Henrettelse. Det vil sees, at Vædringsforslaget under Nr. 15 er et samlet Vædringsforslag, som indbefatter alle de nævnte tre Grupper. Jeg skal derhos tillade mig strax at bringe i Grindring, at det, som der ifølge Lovforslaget er Spørgsmaal om i Tilfælde af et saadant Dødsfald, ikke er en Fortabelse af det indfudte Beløb, men kun en Afregning fra Anstaltens Side med Vedkommendes Esterladte. — Hvad nu de enkelte Grupper angaaer og da navnlig først Dueller, da skal jeg ligesom den ærede Ordfører ganske lade den juridiske og moraliske Undskyldelighed af Dueller ude af Betragtning. Den meget ærede Ordfører gif, synes det mig, endog noget vidt og godtgjorde næsten Nødvendigheden for en Duellant af i enkelte Tilfælde at deeltage i en Duel. Jeg lader, som sagt, disse Betragtninger aldeles ude, jeg skulde forresten næsten troe, at jeg for mit eget Vedkommende